

★ למחלה, ששמה יותר מבהיל מפגיעתה, יש סיכוי לשטוף את ישראל

יתר, גם אם במלוא תשומת-הלב. המיקרה הראשון, שנתגלה ביום החמישי האחרון אצל ערביה במחנה הפליטים ענתה שליד ירושלים, לא הפתיע את האחראים. זה זמן מה שכל יחידות הבריאות ובתי-החולים בארץ עומדים במצב הכן לקראת המחלה. שלושת החשודים הראשונים בישראל היו שלושה דרוזים מבית ג'אן, בגליל. הם הובהלו לבית-החולים מייד כשנתגלו אצלם שילשולים חריפים. היתה זו אופקת-שחא — הם לקו בדיוזנטריה בסך הכל. אולם עוד באותו יום חמישי הובאו לי בית-החולים אוגוסטה ויקטוריה בירושלים שני חשודים נוספים: גבר ואשה מענתה. האשה נתגלתה כמיקרה החולייע הראשון.

המקור מיסתורי

ה מנגנון הענק, שעמד הכן, הוכנס לפעולה. 5000 תושבי ענתה חוסנו. דיווח הועבר לאיגוד הבריאות הבינלאומי. על מקורות המים במחנה הפליטים הופעל פיקוח קפדני, למרות שהמומחים האמינו כי הנגיף הגיע לגוף החולה ממקור אחר: שכן מקורות המים של ענתה משותפים גם לאיזורים מסויימים בירושלים — ובה לא היו מיקרים נוספים של המחלה. משום כך, פתח משרד-הבריאות בחקירה לאיתור מקור אחר לזיהום. ההנחה הסכינה ביותר היתה, שאת הנגיף הביא מבקר

חוליריע עברינו!

טמונה אפשרות להתפתחות חמורה ביותר במהלך העיניים.

שלושה פיספוסים ולבסוף בול!

ד מיקרהו של מזרחי, התייחסו אנשי משרד-הבריאות לחוליריע ללא התרגשות

החולה. מזרחי ואשתו אושסזו באגף החדש של חדר המיון, ובפתח הועמד שומר חמוש באקדח. אגף זה עדיין לא נפתח לפעולה. רק בשבוע הבא עמד להיערך טקס חנוכתו. מזרחי הנך אותו בצורה יותר דרמטית. ד"ר אשכנזי שלה דוגמאות מהפרשותיו של החולה למעבדות משרד-הבריאות. הבדיקה המסובכת ארכה כ-24 שעות. בתום ה-24 שבת בעשר בבוקר התקבלה התשובה: חוליריע.

אחות קבועה הוצבה ליד החולה 24 שעות היממה. הוא קיבל את הטיפול המקובל — אנטיביוטיקה ונוזלים. מספרת אשתו: "ב-ערב שבת הוא לא הרגיש טוב. היו לו כאבי ראש חזקים, והוא התלונן גם שהוא לא רואה טוב. אבל בשבת בצהרים כבר הרגיש יותר טוב." ביום ראשון היה כבר מזרחי בדרכו להחלמה שלמה.

חיסונים

מיותרים

מ שפחתו של מזרחי לא הוכנסה לי בידוד. אשתו וארבע בנותיו חוסנו —

הסגר!

שוטר ערבי ניצב בכניסה למחנה הפליטים ענתה, שם מצפון לירושלים, שם נתגלה המיקרה הראשון של החוליריע בשטחים שבירי ישראל. נראה שנגיף המחלה הגיע למחנה זה, שם תנאו הסאניטאריים תקינים, מידון. הכפר כולו יהיה בהסגר במשך חמישה ימים.

ישראלי אשר זכה לתענוג המפוק

ה פק להיות חולה החוליריע הראשון מאז קום מדינת-ישראל, הוא יצחק מזרחי (45), עובד שירותי הנדסת-הדואר, הגר ברחוב אורוגואי 11, קריית-היובל, ירושלים, עם אשתו וארבע בנותיו (10, 12, 10, שבע ושלוש). מזרחי ירד ביום הרביעי האחרון לאילת, לרגל עבודתו. ביום החמישי אחר-צהריים, בחזרה בביתה, התלונן שאינו מרגיש טוב, החל מקיא ומשלשל.

לא הוא ולא אשתו לא התרגשו מזה. אולם כאשר המצב נמשך כל הלילה, הזעיק קה האשה עם בוקר רופא. באה רופאה, בדקה אותו ואמרה להביא מייד צואה ל-

הנגיף קיבל

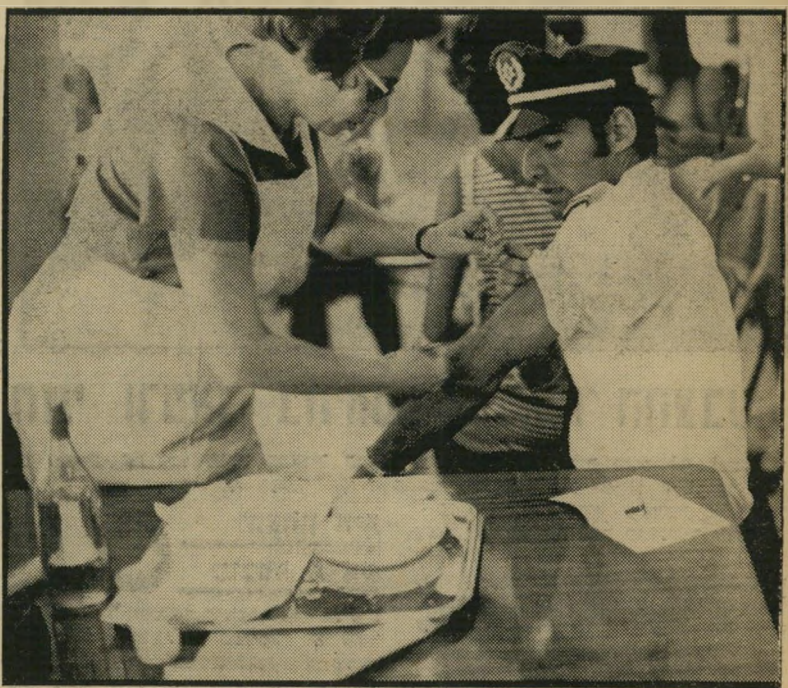
מאוחר יותר ההקאות הבלתי פוסקות, אמנם מחלישים, איך אינם מכאיבים. הכאבים באים רק מאוחר יותר.

עם התייבשותו ההדרגתית של גופו ו-הגברת התומצתיות בו, נכנסת המחלה ל-שלבה השני: מתחילות התכווצויות מכאיבות בשרירים, ביותוד ברגליים ובזרועות, אך גם בקיבה ובגב. שלב זה נמשך בין שעתים ל-12 שעות.

לאחר זה, אם לא זכית בינתיים לטיפול רפואי, אתה מתמוטט. הופעתך משתנית. עורך נעשה רפה. קמוט וקר למגע. העיניים שוקעות בחוריהן, עצמות הלחיים בולטות. קולך נעשה מחוספס, הבעתך מודאגת או אדישה. לחץ הדם נופל לשלב בו אין לי

ברגע שזה קורה לך, אינך יודע

חזר זה עתה לגופך, אך הוא בלתי פעיל עדיין. עליו לדגור אצלך בין חצי יום ל-שלושה ימים לפני שהוא מתעורר לפעולה. אבל ברגע שהוא מתעורר, הוא מתפוצץ ב-אסיות בלתי-ירגילה: הוא מגרה את מעיך לשילשולים בלתי פוסקים — 15 עד 30 ליום. שילשולים אלה מסוגלים, תוך שמונה שעות, לגרום לך לאובדן 10 עד 15 אחוזי מכות המים בגוף. לחץ הדם שלך יורד. יחד עם הנוזלים שאבדו, מאבד גופך גם פוטאסיום ובייקרבונט. אובדן הבייקרבונט הופך את דמך לתומצתי, דבר הגורם לך להקאות. אובדן הפוטאסיום מאיט את פעו-

חיסון לטיים

טיים אל-על מקבל זריקת חיסון מפני חוליריע בנמל התעופה של לוד, לפני המריאו לטייח לחו"ל. אחרי שהתגלו המיקרים הראשונים של החוליריע בישראל, דורשות מדינות המערב שהנוסעים הבאים אליהן מישראל יהיו מצויידים בתעודות-חיסון רשמיות נגד מחלת החוליריע. משרד-הבריאות דואג לחיסונים.

ותו לא. שכנים מודאגים הופיעו מיוזמתם בבית-החולים, קיבלו חיסון ונשלחו לבתיהם. בבית-החולים שערי-צדק עצמו חוסנו כשמונים עובדים — כל מי שיכול היה להימצא בקירבתו של החולה. מאוחר יותר הוחלט על חיסון כל סגל בית-החולים — "ללא כל צורך רפואי", אומרת הד"ר ציצקס, "אבל אנשים מפחדים, ועשינו זאת כדי שלא ידאגו".

עבור סגל שערי-צדק, היה מזרחי חולה יחיד. אולם לצוות המחלקה למחלה ב-בית-החולים, היתה ההודעה

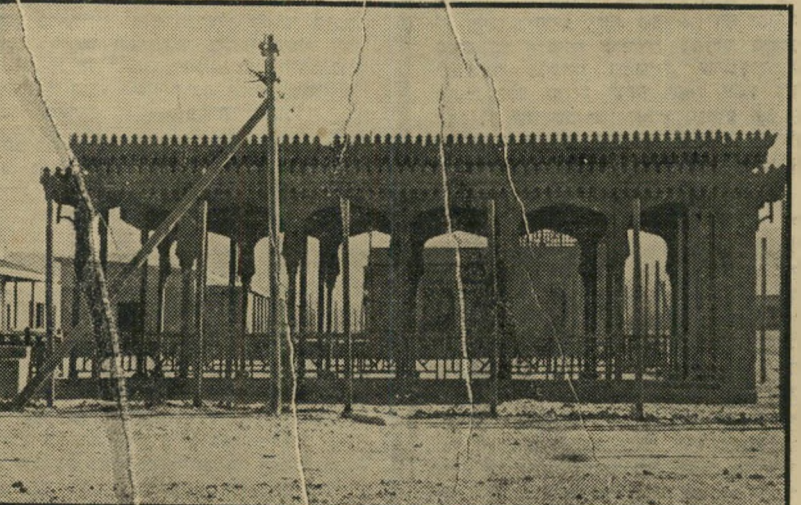
בדיקה, "סיפרה האשה. הזמנתי אמבולנס ואישפנו אותו".

החלמה

תוך יומיים

ישראלי שעשה היסטוריה התקבל

בבית-החולים שערי-צדק ביום השישי לפני הצהריים. ממראה הפרשותיו חשדנו מייד שנו חוליריע, מספרת ד"ר ארית ציצקס, המנהלת בפועל של בית-החולים.

הקדנטינה בא-טור

זהו מחנה ההסגר באיטור שבמדינת סיני, על חוף מפרץ טואץ. במחנה זה היו המצננים מכניסים לי-הסגר את כל עולי הרגל למכה בחוזרם למצריים, כדי לנלות אם לא נדבקו בחוליריע. במחנה זה אותר לראשונה הנגיף המפיץ עתה את המחלה בכל העולם, וקיבל את שם המחנה: "נגיף איטורי". מאז מלחמת ששת-הימים עומד מחנה-ההסגר זה בשיממונו, ריק מכל תוכן.

לח כליותיך, דבר הגורם להגדלת אחוזי חומרים הרעילים בגופך. ללא טיפול, מגיע אחוזי התמותה של הנפגעים ל-60 עד 70.

אתה מורעל

ב שרב הראשון של המחלה עדיין אינך טובל. השילשולים האינסופיים, ו-

עתה נכנס אתה לשלב השלישי — והי-מכריע — של המחלה: השילשולים וההקאות פסקו. אם התקפת הנגיף לא היתה חמורה במיוחד, או שמיבנה גופך חסון, אתה שב לאיתנך. לחץ הדם חוזר להיות נורמלי, השתן מופרש, הגוף מתחיל לצבור נוזלים מחדש.